

Presedintele Partidului Conservator era Alexandru Marghiloman, iar printre lideri se numarau: Grigorie Cantacuzino, Nicolae D. Ghica Comanesti, Ion Mitilineu, gen. Constantin Hirjeu, Constantin C. Arion , Andrei Corteanu.

La 1/14 decembrie 1918 **Partidul Conservator** si-a luat numele de **Partidul Conservator Progresist**, anuntand un nou program, in speranta ca va izbuti sa se mentina la suprafata vietii politice.

Partidul preconiza: limitarea expropriarii la cele 2 milioane hectare prevazute in Constitutie (pentru a salva mosierimea de clasa), impartirea pamantului expropriabil in loturi mici de 5 ha si mijlocii de 25-100 ha in scopul crearii unei taranimi „ cuprinsa si rezistenta” (adica a unei puternice burghezii rurale, interesata in mentinerea ordinii sociale existente), indivizibilitatea loturilor mai mici de 5 ha(pentru a se evita dezvoltarea proletariatului agricol, care se manifesta ca o forta revolutionara). Pentru a semana neincredere in votul universal abia acordat, cererea introducea votului plural, pentru cetatenii ce aveau cel putin doi copii, intarirea rolului Senatului, pentru a servi ca „ moderator in caz de conflicte intre Camera si puterea executiva”. In program figurau si unele reforme democratice ca: asigurari sociale, participarea muncitorilor la beneficii, impozit progresist pe venit. Desi marca un pas inainte pe calea intelegerii necesitatilor istorice, comparativ cu perioada interbelica , programul era departe de a datisface deziteratele cele mai arzatoare ale maselor. In plus, acestea nu puteau uita activitatea anterioara a conservatorilor , atitudinea liderilor acestui partid in timpul primului razboi mondial, cand au ramas in teritoriul ocupat, si activitatea lui Al. Marghiloman (martie-noiembrie 1918) in timpul caruia a fost semnata inrobitoarea pace de la Bucuresti(7 mai 1918).

In alegerile parlamentare din 1922, Partidul Conservator-Pregresist n-a obtinut nici macar un mandat, fiind practic scos din viata politica. Reforma agrara i-a distrus economia-sociala, iar prin reforma alectorala voturile celor cateva mii de mosieri au fost „ inecate” in masa voturilor provenite, in covirsitoare majoritate, de la taranime.

Formal partidul= a existat pana la moartea lui Al. Marghiloman in mai 1925, cand cei cativa partizani ce-i ramasera devotai s-au inscris in **Partidul Poporului**.